

man holde fast i, for uanset hvad der kommer til at ske, vil det være sådan, at mange mennesker går på en helt velfortjent pension i de kommende år. Det sker ikke kun i Danmark; det sker også i Tyskland, det sker i Frankrig, det sker i næsten alle de europæiske lande. Derfor er det en af de ting, som står foran os som et meget vigtigt spørgsmål: Hvordan sikrer vi arbejdskraft? Vi kan jo ikke regne med, at det bare kan ordnes inden for et nordisk felt eller et europæisk felt. Det er en helt afgørende udfordring at tage fat i.

Det sidste, som jeg vil nævne, og som jeg tror regeringen tager lidt for let på eller måske har mistet ambitionerne i forhold til, er hele klimaspørgsmålet og det, at man ligesom stiller det op som sådan en halv tabersag, når man ser, hvor kolossalt et potentiale der er for danske virksomheder og for at ændre vores måde at organisere vores samfund på. Det er nogle af de ting, vi skal have fat i, og der burde regeringen jo også være.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak, og så er det hr. Eyvind Vesselbo for en sidste kort bemærkning.

Kl. 19:21

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kan jeg se, at det jo sådan set var meget godt, at jeg spurgte, for nu kom der jo tre ting frem – eller i hvert fald to – som der ikke blev talt om i ordførertalen. Og det var så åbenbart to megatrends, som ikke var så væsentlige, at de behøvede at komme med i talen. Men er det rigtigt forstået, at megatrends mere går ud på det, regeringen *ikke* vil gøre, end på det, De Radikale *vil* gøre? For det var ligesom det, jeg kunne få ud af det.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 19:21

Margrethe Vestager (RV):

Nu bliver jeg meget skuffet. Jeg forstår godt, at det er min næstformand, der har fået Tingets kommunikationspris, for halvdelen af min tale handlede om, hvordan vi skaffer mere arbejdskraft. Det, jeg afsluttede talen med, var at sige noget om de klimamål, som er helt afgørende, og om, hvor vigtigt det er, at København skriver sig ind i historien om en verden, der opfører sig klimaklogt ved at sætte forpligtende mål. Og første del af min tale handlede om, hvor vigtigt det er for os at holde regeringen fast på, at der

noget, der er vigtigt, så er det at få et godt tag i reformdagsordenen.

Brugen af megatrends er jo bare en anden måde at sige, at vi ikke skal styre efter næste kvartals tal, men styre efter, hvad det er, vi gerne vil have. Hvad er det for et samfund, der skal udfolde sig? Hvad er det for nogle bestræbelser, vi gør os i dag, som påvirker fremtiden?

Det kan godt være, at vi i stor samdrægtighed har gjort vores for at give et bidrag til finansiel stabilitet og tillid. Det er sådan nuets politik: Der skal handles, det skal håndteres, det er nu og her, der forhandles; der holdes møder, og vi forsøger at bringe vores bidrag på plads. Men det, vi også gør, rækker langt frem, og det er ikke baseret på kvartalstal; det er baseret på, hvordan det her land skal være om 3 år, om 6 år, om 9 år. Og jeg håber da, at vi får lov til at præge det, for jeg synes, at vi er på vej ud ad en tangent i øjeblikket.

Kl. 19:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den Radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er Enhedslistens hr. Per Clausen.

Kl. 19:23

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Vi synes faktisk, at vi har brugt for lidt tid på i dag at diskutere statsministerens redegørelse. Jeg synes på mange måder, at det var en fantastisk interessant redegørelse. Jeg kan faktisk ikke mindes, at jeg tidligere har hørt en statsminister bruge ordet tryghed så ofte, og jeg er ellers gammel nok til at kunne huske både Anker Jørgensen og Jens Otto Krag. Og det er lidt spændende, når en politiker, som er blevet beskyldt for i tegninger, jeg ved han holder af, og derfor kan vi godt nævne det, at være en liberalistisk hulemand, nu springer ud som en statsminister for tryghed. Man kunne have forventet, at det ville give anledning til kraftige reaktioner. Det gjorde det selvfølgelig også. Liberal Alliance sprang selvfølgelig op og klagede over, hvad det her nu var for noget, men alle de gode liberalister i Venstres folketingsgruppe bevarede roen.

Det er sådan set gået op for mig i dag, hvad der er forklaringen på, at de bevarede roen. Det gik op for mig, da man gik i gang med at afsløre hr. Villy Søvndal som en farlig socialist. Jeg har advaret imod det projekt tidligere. Det gavner kun hr. Villy Søvndal. Om det gavner Venstre, ved jeg ikke, det tyder det ikke på. Men det er et farligt projekt. Jeg troede så, at det var noget,